

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) og Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald

(COM(2022) 156 final — 2022/0104 (COD))

og om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rapportering af miljødata fra industrianlæg og oprettelse af en portal for industrielle emissioner

(COM(2022) 157 final — 2022/0105 (COD))

(2022/C 443/19)

Ordfører: **Stoyan TCHOUKANOV**

Anmodninger om udtalelse	Europa-Parlamentet, 2.5.2022 (for COM(2022) 156 final) Europa-Parlamentet, 5.5.2022 (for COM(2022) 157 final) Rådet, 10.5.2022
Retsgrundlag	Artikel 192, stk. 1, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	30.6.2022
Vedtaget på plenarforsamlingen	14.7.2022
Plenarforsamling nr.	571
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	183/3/1

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) støtter på det kraftigste en kombineret tilgang og sammenhæng i politikkerne for at beskytte økosystemer og menneskers sundhed mod de skadelige virkninger af forurening, samtidig med at der skabes fordele for EU's borgere og erhvervsliv. Udvalget bifalder derfor forslaget om revision af direktivet om industrielle emissioner⁽¹⁾ og forordningen om et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer (E-PRTR).

1.2. EØSU mener, at de næste ti år bliver afgørende for den europæiske grønne pagts ambitioner om nulforurening og et giftfrit miljø inden 2050, og at vi nu mere end nogensinde har brug for fleksibilitet og klarhed i lovgivningsprocessen.

Direktivet om industrielle emissioner:

1.3. I den reviderede artikel 15, stk. 3, foreslås det som en ny standard, at udstedere af godkendelser fastsætter de strengest mulige emissionsgrænseværdier, der er forenelige med de lavest opnåelige emissioner, ved at anvende den bedste tilgængelige teknik (BAT) i anlægget. EØSU er tilfreds med denne præcisering, som er i overensstemmelse med direktivet om industrielle emissioner, hvad angår bekæmpelse af forurening ved kilden. Ved godkendelsen skal der tages hensyn til teknologiens nøjagtige anvendelsesområde og rækkevidde, således at man kan anvende den relevante sammenligning af bedste tilgængelige teknik.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

1.4. EØSU understreger, at der er behov for følgende præciseringer: på hvilket grundlag og ud fra hvilke gennemførlighedskriterier skal driftslederens gennemførlighedsanalyse foretages? Vil den ud over Det Fælles Forskningscenters referencerapport om BAT-referencedokumenter omfatte andre leverandører af teknik, NGO'er og den berørte offentlighed for at validere denne analyse? Hvilken rolle spiller godkendelsesmyndigheden?

1.5. EØSU mener, at der kan foretages følgende forbedringer for at gøre bestemmelserne mere effektive: skabe en forbindelse med kriterierne for fastlæggelse af bedste tilgængelige teknik (det nuværende bilag III), således at driftslederne har mulighed for at retfærdiggøre relevante tværgående medievirkninger, som kan hæmme opnåelsen af de foreslåede BAT-relaterede emissionsniveauer. Forslaget bør fastsætte en maksimal dispensationsperiode, f.eks. [3]/[4] år, for ikke at give driftsledere, der anvender dispensationer gentagne gange/over længere tid, en urimelig konkurrencefordel. En forudgående høring med mindst tre uafhængige teknikudbydere kan gøre det muligt at tage hensyn til forskellige erhvervsinteresser. Der bør fastsættes klarere betingelser, f.eks. en fuldstændig konsekvensanalyse med hensyn til de foreslåede muligheder for maksimal kompatibilitet med den strengeste bedste tilgængelige teknik, herunder overholdelse af miljøkvalitetsstandarder og overensstemmelse mellem denne analyse og målet om nulforurening.

1.6. EØSU anbefaler på det kraftigste, at målene for den grønne pagt følges nøje, samtidig med at der opstilles overordnede indikatorer med hensyn til de forskellige mediemål.

1.7. EØSU er enig med Den Europæiske Revisionsret i, at princippet om, at forurenere betaler, bør præciseres. Ud over at sammenholde de beregnede økonomiske omkostninger med de samfundsmæssige fordele bør der af hensyn til gennemsigtigheden og fuldstændigheden også foretages en analyse af de samfundsmæssige omkostninger i forhold til de samfundsmæssige og miljømæssige fordele. De miljømæssige fordele bør omfatte fordele for sundheds- og klimabeskyttelsen. I forbindelse med skadesomkostningsmetoden bør man kun anvende de mere beskyttende metoder, f.eks. Det Europæiske Miljøagenturs (miljøagenturets) metode for fastsættelse af værdien af et statistisk liv, der er tilpasset OECD's/USA's prisniveauer.

1.8. EØSU mener ikke, at udfordringen ligger i at identificere banebrydende teknikker (innovation), men snarere i at anvende dem i stor målestok på industrielt plan. En vigtig hindring kan være den manglende internalisering af de eksterne omkostninger. De midler, der genereres ved at anvende skadesomkostningsniveauerne, vil kunne omdirigeres til en »EU-fond for forureningsbekæmpelse og industriel omstilling« eller andre eksisterende fonde såsom moderniserings- og innovationsfondene. Driftsledere bør efterfølgende kunne ansøge om at anvende disse midler i en konkurrencepræget udbudsprocedure for at skabe incitamenter til den omstilling, der er nødvendig for at gennemføre den europæiske grønne pagt. Det skal sikres, at overgangen og omstillingen støtter en lokal og bæredygtig økonomisk nyudvikling, der fuldt ud stemmer overens med en socialt acceptabel »retfærdig omstilling«. Der bør ydes støtte til industrier og tjenesteydelser, som reelt bidrager til at nå målene i EU's grønne pagt. Der bør lægges særlig vægt på, at midler, der tilvejebringes med henblik på at støtte omstillingen, skal forvaltes på EU-plan, så man undgår potentielle statsstøtteordninger og fremmer en harmoniseret fælleseuropæisk ordning, som lever op til principperne for EU's indre marked.

1.9. EØSU finder det vigtigt at beskytte klimaet, og at rammen indeholder en kombineret tilgang til de forskellige tilgængelige instrumenter. Gennemførelsen af foranstaltninger til forebyggelse af forurening bør ikke afhænge af, om klimabeskyttelse giver forretningsmæssige fordele. EØSU støtter på det kraftigste en kombineret tilgang og en konsekvent politik, der skaber synergier. Artikel 9, stk. 1, begrænser medlemsstaternes gennemførelse af yderligere foranstaltninger over for driftsledere, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem, og den bør derfor udgå. Hvis denne bestemmelse udgår, vil industrien ikke umiddelbart blive underlagt emissionsgrænseværdier for drivhusgasser.

1.10. EØSU mener, at ajourføringen af det europæiske sikkerhedsnet med henblik på at tilpasse det til de nyeste standarder for bedste tilgængelige teknikvil kunne sætte skub i udbredelsen af bedste tilgængelige teknik og øge fordelene for samfundet betydeligt, navnlig for så vidt angår større forbrændingsanlæg.

1.11. Udvalget understreger desuden behovet for at forbedre konkurrencevilkårene. Det skal sikres, at affaldsforbrændingsanlæg overholder emissionsgrænseværdierne under den effektive driftstid, og driftsledere for større fyringsanlæg kan se bort fra emissioner, der opstår under opstart og nedlukning. EØSU finder en eventuel drift i modstrid med emissionsreduktioner for uacceptabel.

1.12. For at sikre, at direktivet gennemføres på en forholdsmæssig og omkostningseffektiv måde, anbefaler EØSU kraftigt, at direktivets anvendelsesområde tilpasses til tæthedsgrundlaget for storkreaturenheden pr. hektar, hvis der er tale om ekstensivt husdyrbrug. Der bør tages passende hensyn til fritgående husdyrhold.

1.13. Der foreslås visse muligheder for at forbedre vurderingen af overholdelsen. De nærmere detaljer vil imidlertid blive fastsat i en gennemførelsesretsakt, der først skal vedtages to år efter, at det nye direktiv er trådt i kraft. EØSU mener, at dette er alt for sent, og at der allerede nu bør fastsættes bestemmelser med mindstekrav til overvågningsenhedernes kalibreringsfrekvenser og krav om, at niveauerne for måleusikkerhed ikke må overskride de niveauer, der kan opnås med det mest avancerede måleudstyr.

1.14. EØSU mener, at der er visse fordele ved at fremme mere end blot trinvisse forbedringer på anlægsniveau, hvis man ønsker en hurtigere og mere gennemgribende omstilling af produktionsmetoderne. Der foreslås følgende aktiviteter som prioriterede områder: energiproduktion- og besparelse, vandkvalitets- og vandforsyningstjenester, omstilling af produktionen af planteprotein og animalsk protein samt af andre fødevarer og drikkevarer, ressourceforvaltning, erstatning af problematiske kemikalier og jordrensning/jordfrugtbarhed.

Portalen for industrielle emissioner (E-PRTR):

1.15. Med forslaget har man forspildt muligheden for at sikre en mere effektiv anvendelse af de præstationsoplysninger, der allerede kan hentes i den årlige rapport om overholdelse (artikel 14, stk. 1, i direktivet om industrielle emissioner) til brug for benchmarking og overholdelsesformål. En harmoniseret rapporteringsformular med obligatorisk indhold for den årlige rapport om overholdelse, der gør det muligt automatisk at trække disse oplysninger fra Det Europæiske Miljøagenturs portal, vil i væsentlig grad forbedre forskellige slutbrugergruppers adgang til vigtige præstationsoplysninger på EU-plan.

1.16. EØSU understreger, at det vil være muligt at forbedre adgangen til præstationsoplysninger, for så vidt angår afsnittene om miljøledelsessystemet. Mange af disse elementer (f.eks. anvendelse af ressourcer og genbrug af vand, affaldsforebyggelse, erstatning og anvendelse af farlige stoffer) skal allerede rapporteres inden for rammerne af E-PRTR. En strømlining af rapportererne vedrørende direktivet om industrielle emissioner med henblik på at integrere oplysningerne i portalen ville således reducere den administrative byrde og forbedre disse oplysningers anvendelighed.

1.17. En opretholdelse af rapporteringstærsklerne vil øge de kompetente myndigheders administrative byrde som følge af de yderligere vurderingstrin, der er nødvendige for at kontrollere, om tærsklerne for forurenende stoffer overskrides. Hvis der findes overvågningsdata, bør de anvendes og rapporteres, da interessante oplysninger om årsagerne til udslip under rapporteringstærsklerne, ellers vil gå tabt. EØSU bakker derfor ikke op om rapporteringstærsklerne.

1.18. Listen over forurenende stoffer, der er omfattet af en rapporteringsforpligtelse, er ikke blevet ændret siden 2004. EØSU finder det ikke hensigtsmæssigt at udskyde opførelsen af problematiske forurenende stoffer på listen. Alle forurenende stoffer, der omtales i artikel 14, er allerede omfattet af rapporteringsforpligtelserne. EØSU mener ikke, at der er nogen merværdi ved udelukkende at henvise til de særligt problematiske stoffer, der allerede opregnes i bilag XIV, når bestemmelserne i direktivet om industrielle emissioner vedrører »farlige stoffer«. Derfor mener EØSU, at en mere omfattende liste over stoffer med problematiske egenskaber bør opføres direkte i bilag II til PRTR som obligatorisk rapportering af EU's affaldskoder.

1.19. EØSU mener, at miljøagenturets portal bør gøre det muligt at sammenligne begrænsninger i godkendelser med tilsvarende anlæg, når det gælder forebyggelse af miljøskader og forurening, og det helst på globalt plan. EØSU anbefaler, at man integrerer de oplysninger, der allerede genereres gennem kravene i direktivet om industrielle emissioner, kravene om bedste tilgængelige teknik og kravene fra miljøledelsessystemet. I artikel 1 i protokollen om registre over udledning og overførsel af forureningsstoffer henvises der til PRTR's tredobbelte mål om at forbedre offentlighedens adgang til oplysninger, der også vil fremme offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet samt bidrage til at forebygge og mindske forurening af miljøet. De to sidstnævnte mål er ikke i tilstrækkelig grad blevet opfyldt.

1.20. Endelig mener EØSU, at benchmarking af miljøpræstationer og fremme af overholdelse på EU-plan, udvikling af IT-vedligeholdelse og helpdesks og gensidiggørelse af indsatsen med henblik herpå (budget og værktøjer) vil tilfredsstille langt bredere og mere forskelligartede slutbrugergruppers interesser og tilmed stimulere industrien til yderligere at udveksle god praksis om forureningsforebyggelse.

2. Baggrund

2.1. Direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner er det vigtigste EU-instrument, som har til formål at forebygge forurening ved kilden på en integreret måde for at opnå et højt niveau af overordnet miljøbeskyttelse for store industrielle aktiviteter. Det har derfor potentiale til at give den selvproklamerede ambition om nulforurening konkret betydning og vil også bidrage til bedre sundhed. Revisionen af direktivet er en mulighed for EU's beslutningstagere for at vise, at de mener det alvorligt med at gennemføre ambitionerne for den europæiske grønne pagt i praksis gennem specifikke bestemmelser.

2.2. Evalueringen blev indledt inden for rammerne af den europæiske grønne pagt. Der er delte meninger blandt repræsentanter for visse erhvervsorganisationer og repræsentanter for civilsamfundet, men også inden for de berørte interessegrupper i industrien.

2.3. Det reviderede forslag til direktiv om industrielle emissioner er blevet behandlet samtidig med revisionen af forordning (EF) nr. 166/2006⁽²⁾ om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer (E-PRTR). Sidstnævnte gennemfører UNECE's protokol om registre over udledning og overførsel af forureningsstoffer fra 2006⁽³⁾.

2.4. *Generel oversigt over det reviderede forslag til direktiv om industrielle emissioner:* Kommissionens erklærede mål er at omdanne lovgivningen til en fremadrettet ramme, der kan ledsage den industrielle omstilling, der er nødvendig for den grønne omstilling, og bygger på følgende vigtige byggesten: 1: øget effektivitet, 2: innovation, 3: ressourcer og kemikalier og 4: dekarbonisering. Gennemførelsen af disse byggesten afhænger direkte af anvendelsesområdet for direktivet om industrielle emissioner, jf. direktivets bilag I, der kan betragtes som den femte byggeklods.

2.5. *Generelt overblik over det reviderede E-PRTR-forslag:* Det reviderede forslag til forordning om rapportering af miljødata fra industrianlæg og oprettelsen af en portal for industrielle emissioner har til formål at forbedre integrationen af rapporteringsstrømme gennem én centraliseret onlinedatabase (miljøagenturets portal for industrielle emissioner⁽⁴⁾) og rapporteringen om ressourceanvendelse og i højere grad at sætte oplysninger i en kontekst. Formålet er at dække mindst 90 % af oplysningerne om udledninger. Listen over forurenende stoffer og tærsklerne for rapportering om udslip er aldrig blevet ændret.

3. Generelle bemærkninger (direktivet om industrielle emissioner)

3.1. Civilsamfundets højeste forventninger⁽⁵⁾ er at opnå klimabeskyttelse gennem en »kombineret tilgang« (kommando og kontrol samt emissionshandelssystemet), en ny udformning af anvendelsesområdet, resultatindikatorer til styring af omstillingen, begrænsning af fleksibiliteten, større ambitioner for godkendelser og en fremadrettet BAT-bestemmelsesproces, der sætter offentlige interesser i første række.

3.2. Set fra industriens perspektiv er holdningerne mere forskelligartede.

3.2.1. Det femte tværgående mål, der omtales i punkt 2.4 ovenfor, mangler imidlertid en vigtig komponent, nemlig behovet for yderligere vedvarende energi ud over energieffektivitet.

3.2.2. Der er behov for en sammenlignende analyse for at undgå at have mange (2 til 4) ikkeharmoniserede lovgivninger vedrørende de samme emissioner, hvilket risikerer at skabe forvirring. F.eks. når det gælder energibærere, synes emissionshandelssystemet at være mere motiverende end andre samtidige bestemmelser.

3.2.3. Proceduren for udstedelse af godkendelser bør strømlines, intensiveres og forenkles. Der er behov for at udvide kapaciteten hos myndighederne og være bedre til at forberede proceduren, hvis denne skal være hurtig og effektiv. Forslaget om en sammenfatning af godkendelser forventes at bidrage til at løse disse problemer.

3.2.4. Der er behov for en hårfin balance mellem sanktioner (negativ motivation) og incitamenter, med vægt på sidstnævnte, med henblik på hurtigere at opnå resultaterne med hensyn til forebyggelse og reduktion af forurening.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

(3) <https://unece.org/environment-policy/public-participation/prtrs-protocol-text>

(4) <https://industry.eea.europa.eu/>

(5) <https://eeb.org/library/ngo-preliminary-assessment-of-the-european-commissions-proposal-for-revised-ied-and-e-prtr>

3.3. Arbejdstagerorganisationerne hilser forslaget velkommen, da arbejdstagerne går ind for en grøn omstilling af industrien, og minder om, at der ikke er tale om en teknologisk udfordring, men snarere en social udfordring. Det skal sikres, at de fordele, som den brede offentlighed og arbejdstagerne får ved en bredere forureningsforebyggende indsats, der er en forudsætning for, at den europæiske grønne pagt kan gennemføres, er i fuld overensstemmelse med en retfærdig omstilling. Arbejdstagerorganisationerne mener, at strengere europæiske regler for miljøbeskyttelse og sundhedsbeskyttelse gavner arbejdsstyrken og fremmer skabelsen af job af god kvalitet, hvor industrien selv bliver bæredygtig. Der findes gode eksempler herpå som f.eks. omstillingen til grønt stål i Sverige. Strengere standarder for forurening kan hjælpe med at tiltrække investeringer, der skal sætte EU's industriinfrastruktur i stand til at nå målet om nulforurening. Arbejdstagerorganisationerne støtter en optrapning af indsatsen for at erstatte farlige stoffer, der produceres og anvendes i industrielle aktiviteter, og støtter således øget gennemsigtighed og brugervenlig adgang til oplysninger om kemiske forvaltningssystemer.

4. Særlige bemærkninger (revision af direktivet om industrielle emissioner)

4.1. Byggeklods 1: Strengere anvendelse af bedste tilgængelige teknik (BAT) i forbindelse med godkendelser

4.1.1. I forslaget erkendes det, at det største problem er, at de fleste godkendelsesbetingelser svarer til de mest lempelige forureningsniveauer, der er tilladt i henhold til de relevante bedste tilgængelige teknikrelaterede emissions- (eller miljøpræstations-)niveauer (BAT-AE(P)L'er) (artikel 15, stk. 3). I den reviderede artikel 15, stk. 3, foreslås det som en ny standard, at udstedere af godkendelser fastsætter »de strengest mulige emissionsgrænseværdier, som er i overensstemmelse med de laveste emissioner, der kan opnås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik i anlægget«. EØSU er tilfreds med denne præcisering, som er i overensstemmelse med direktivet om industrielle emissioner, hvad angår bekæmpelse af forurening ved kilden. Ved godkendelsen skal der tages hensyn til teknologiens nøjagtige anvendelsesområde og rækkevidde, således at man kan anvende den relevante sammenligning af bedste tilgængelige teknik.

4.1.2. En henvisning til det »strenge«, men teknisk gennemførlige interval i sidste stykke, vil gøre det internt konsekvent og bedre tilpasset den europæiske grønne pagt.

4.1.3. Forslaget gør det muligt for driftslederen at analysere »gennemførligheden af at opfylde den strengeste ende af BAT-AEL-intervallet« og påvise »de bedste præstationer, som anlægget kan opnå ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik som beskrevet i BAT-konklusionerne«. Der er behov for præcisering af denne bestemmelse (se anbefalinger).

Bestemmelse om dispensation (artikel 15, stk. 4)

4.1.4. Henvisningen til, at der ikke gives dispensation, hvis dispensationen »kan bringe« overholdelsen af en miljøkvalitetsstandard »i fare«, indebærer, at den forsigtige og forebyggende tilgang får en klarere juridisk formulering og således understøttes, og det samme gælder behovet for yderligere overvågningskrav til måling af påvirkningen af recipientmiljøet.

Præcisering af, hvordan cost-benefit-analyser skal gennemføres

4.1.5. Cost-benefit-analysemetoden foreslås i et nyt bilag II som en del af de nye principper, der skal overholdes, når der gives dispensation. Miljøfordelene bør omfatte fordele for sundheds- og klimabeskyttelsen. I forbindelse med skadesomkostningsmetoden bør man kun anvende de mere beskyttende metoder, f.eks. miljøagenturets metode for fastsættelse af værdien af et statistisk liv, der er tilpasset OECD's/USA's prisniveauer (baseret på miljøagenturets ETC/ATNI-rapport 04/2020) ⁽⁶⁾.

4.1.6. Den forbedrede cost-benefit-analysemetode bør også anvendes til at fastsætte sanktions- og erstatningsniveauer og ikke mindst til at bestemme, hvad der bør betragtes som »økonomisk levedygtigt« i forbindelse med fastsættelsen af bedste tilgængelige teknik. Ved at anvende denne metode til systematisk at internalisere de eksterne omkostninger vil det også blive muligt at generere yderligere ressourcer, der kan omfordeles for at støtte udnyttelsen af nye banebrydende teknikker.

⁽⁶⁾ <https://www.eionet.europa.eu/etcs/etc-atni/products/etc-atni-reports/etc-atni-report-04-2020-costs-of-air-pollution-from-european-industrial-facilities-200820132017>

Vandafløb

4.1.7. Kravene om at opnå lige beskyttelsesniveauer i tilfælde af indirekte udledning af spildevand er blevet skærpet (artikel 15, stk. 1). Flertallet af de berørte parter, dvs. civilsamfundet og vandforsyningsindustrien, støtter fuldt ud de ændringer, der er foretaget i det nye forslag, da det supplerer betingelserne for, hvornår der kan findes indirekte udledninger sted. Det er positivt, at en lige forureningsbelastning fremhæves, og at dette i alle tilfælde ikke berører artikel 18 (overholdelse af miljøkvalitetsnormer). Der kunne anvendes en stærkere formulering for at forbyde udvanding, og der bør anlægges en »multolerance«-tilgang for en liste over ikkenedbrydelige forurenende stoffer i overensstemmelse med den forpligtelse til ikkeforringelse, der gælder i forbindelse med vandbeskyttelse.

4.1.8. Bestemmelsen kunne få en større merværdi, hvis der for hvert frigivelsespunkt blev fastsat en målværdi for biologisk eliminerbarhed/biologisk nedbrydelighed.

Begrænsning af fleksibiliteten gennem en ajourføring af EU's sikkerhedsnet

4.1.9. Ved kun at forpligte brunkulsfyrede store fyringsanlæg til ikke at overskride det strenge interval for BAT-AEL, kunne man have undgået en årlig omkostningsbyrde i forbindelse med sundhedsskader på mindst 42,2 mia. EUR. I betragtning af at de bindende minimumskrav i bilag V er baseret på emissionsdata for 2000-2001, mener EØSU, at emissionsgrænseværdierne i bilag V ligesom bestemmelserne om efterlevelseseordningen bør ændres for at bringe dem i overensstemmelse med de strenge BAT-relaterede energieffektivitetsniveauer og BAT-relaterede emissionsniveauer for store fyringsanlæg til forbrænding af kul/brunkul i det reviderede BAT-referencedokument for store fyringsanlæg for 2017 (LCP BREF3). Forslaget indeholder ikke nogen begrundelse for, hvorfor det forældede sikkerhedsnet i EU ikke er blevet revideret.

Andre mangler, der har en negativ indvirkning på effektiviteten af målene i direktivet om industrielle emissioner

4.1.10. Der bør udstikkes klarere foranstaltninger (f.eks. reduceret driftstilstand) med en resultatbaseret forpligtelse i lovtæksten til artikel 18 »miljøkvalitetsnormer« for at sikre, at den kompetente myndighed vil være forpligtet til at træffe forebyggende foranstaltninger (f.eks. en »sikkerhedsbuffer« for overholdelsen af miljøkvalitetsnormerne). En udtrykkelig forbindelse i artikel 21, stk. 5, til det nationale program for bekæmpelse af luftforurening, den nationale energi- og klimaplan samt WHO'S retningslinjer for luftkvalitet⁽⁷⁾ ville være velkommen, og artikel 3, stk. 6, bør ændres i overensstemmelse hermed.

Flere præstationsoplysninger om lige konkurrencevilkår og fremme af overholdelsen

4.1.11. Med forslaget har man forspildt muligheden for at sikre en mere effektiv anvendelse af præstationsoplysninger, der allerede er genereret i den årlige rapport om overholdelse (artikel 14, stk. 1, i direktivet om industrielle emissioner), idet en harmoniseret formular for rapporteringsforpligtelser, der muliggør automatisk udtagning af disse oplysninger i miljøagenturets portal, i væsentlig grad vil forbedre adgangen til centrale præstationsoplysninger.

4.1.12. EØSU mener, at der allerede nu bør fastsættes bestemmelser til fremme af overholdelse, f.eks. minimale kalibreringsfrekvenser for overvågningsenheder, måleusikkerhedsniveauer, der ikke må overskrides, og at disse bør tilpasses den seneste udvikling.

Styrkelse af rettighederne i henhold til Århuskonventionen

4.1.13. Der er sket forbedringer af visse aspekter vedrørende offentlighedens deltagelse og adgang til domstolsprøvelse, som en sag i Århusovervågningskomitéen ligeledes har bidraget til⁽⁸⁾. De nye garantier i henhold til artikel 25 hilses velkommen og vedrører effektive retsmidler og adgang til domstolene. EØSU mener imidlertid, at artikel 25 bør ændres, så den omfatter alle handlinger/undladelser, der er foretaget i henhold til direktivet om industrielle emissioner, og ikke kun dem, der vedrører artikel 24. Endvidere bør der foretages en omhyggelig systematisk undersøgelse, hvorvidt og i hvilket omfang påstandene om fortrolige forretningsoplysninger er i overensstemmelse med den relevante Århusramme.

⁽⁷⁾ <https://www.who.int/news-room/feature-stories/detail/what-are-the-who-air-quality-guidelines>

⁽⁸⁾ ACCC/C/2014/121 EU: <https://unece.org/acccc2014121-european-union>.

4.2. Byggekreds 2: »Støtte innovation«

4.2.1. EØSU mener ikke, at forslaget indeholder klare redskaber og incitamenter til at fremme hensigtsmæssig »innovation«. For det første er det uklart, hvad denne innovation har til formål at opnå, hvilket skyldes manglen på nøglepræstationsindikator (KPI'er) og manglen på resultatorienterede mål. Der er blevet truffet en række foranstaltninger, der kan styre udbredelsen af »nye teknikker«. Kriterierne for vurdering af, hvad ny teknik er, tager imidlertid kun udgangspunkt i det teknologiske modenhedsniveau.

4.2.2. EØSU understreger, at 2050 som en frist for at gennemføre »omstillingen« er i modstrid med EU's mål for forurenings- og emissionsreduktion og med de begrænsninger, der udspringer af planetens grænser. Milepæle og KPI'er bør defineres i en videnskabeligt baseret proces og udtrykkeligt omfatte NGO'er og andre relevante interessenter.

4.2.3. Andre interessenter bør have en formel rolle i forbindelse med udarbejdelsen af omstillingsplaner og udvekslingen af oplysninger om EU's BAT-referencedokument. Listen over interessenter, der omtales i bestemmelsen om et innovationscenter for industriel omstilling og industrielle emissioner (INCITE), herunder miljøagenturet, er mere hensigtsmæssig. Der bør tilskyndes til en mere afbalanceret deltagelse af forskellige interessegrupper og inddragelse af den akademiske verden og andre NGO'er inden for sundhedsbeskyttelse.

4.2.4. EØSU mener, at der bør udvikles KPI'er med klare tidsbestemte handlingsmål, der eventuelt kan føjes til bilag III til direktivet om industrielle emissioner, som vedrører kriterierne for fastlæggelse af BAT. Disse KPI'er kan anvendes som vejledning i forbindelse med både revisionerne af BAT-referencedokumentet og processen for omstillingsplanen. Revisionerne bør ske inden for rammerne af en veludformet og rettidig proces med milepæle, der kan planlægges i forvejen for at udsende tidlige signaler og yde passende bistand til planlægningen.

4.2.5. EØSU foreslår, at der opstilles minimumsprincipper, der skal sikre, at forureningsforebyggelse foretrækkes frem for forureningsreduktion, og at der foretages en undersøgelse af, om kortlagte (nye) teknikker er forenelige med opfyldelsen af EU-retten og de fastsatte mål om »nulfurening«.

4.3. Byggekreds 3: Ressourcer og kemikalier

4.3.1. Artikel 15, stk. 3, litra a), ifølge hvilken grænseværdierne for miljøpræstationer skal ligge inden for intervallerne for de BAT-relaterede emissionsniveauer (BAT-AEL'er) og andre niveauer for miljøeffektivitet (BAT-AEPL'er), er ikke i tilstrækkelig grad i overensstemmelse med kravet om, at driftslederne skal anvende bedste tilgængelige teknik, og bør svare til det strenge niveau for intervallerne for de BAT-relaterede niveauer for miljøeffektivitet (BAT-AEPL'er), der vedrører standarder for »nye anlæg«, hvor der foretages en differentiering i den tilsvarende BAT-konklusion. EØSU bifalder, at bedste tilgængelige teknik spiller en større rolle i forbindelse med ressourceudnyttelse, som ikke blot er til gavn for miljøet og menneskers sundhed, men også udgør en forretningsmæssig fordel for driftslederne.

4.3.2. Arbejdstagerorganisationerne og NGO'erne fremhæver ligeledes fordelene ved at erstatte skadelige og farlige stoffer og træffe forebyggende foranstaltninger, hvilket i sidste ende resulterer i færre erhvervs sygdomme som kræft (der er den hyppigste arbejdsrelaterede dødsårsag). EØSU understregede, at direkte integration i miljøagenturets portal vil forbedre adgangen til og fortolkningen af præstationsoplysningerne.

4.4. Byggekreds 4: Støtte til dekarbonisering

4.4.1. Forslaget formår ikke at gøre direktivet om industrielle emissioner egnet til klimabeskyttelse. EØSU mener, at det er vigtigt at beskytte klimaet, og udvalget støtter på det kraftigste en kombineret tilgang og en konsekvent politik, der skaber synergier.

4.4.2. Civilsamfundet foreslog følgende bestemmelser i direktivet om industrielle emissioner: »Klimaneutralitet« bør betragtes som supplerende BAT-kriterier, og artikel 9, stk. 1, bør slettes. Der fastsættes også foranstaltninger til dekarbonisering i omstillingsplanerne, f.eks. 100 g CO₂eq/kWh fra den 1. januar 2035 og til 0 g CO₂eq/kWh senest i 2040. Der indføres en obligatorisk pligt til elektrificering og brændselsomlægning.

4.4.3. Industrien har en anden opfattelse og ønsker i stedet at foretage en vurdering fra sag til sag i afventning af de mulige virkninger af EU's styrkede emissionshandelsdirektiv. De støtter Kommissionens forslag om at udsætte revisionen til midten af 2028. Hovedargumentet er, at EU's emissionshandelssystem er mere fleksibelt og således giver driftslederne mulighed for selv at bestemme, hvilke foranstaltninger der er omkostningseffektive at gennemføre.

4.5. Ny udformning/udvidelse af anvendelsesområdet (sektorbestemte afsnit)

Intensiveret husdyrbrug (medtagelse af kvæg, reviderede tærskler for fjerkræ og svin)

4.5.1. Kommissionen har foreslået en række ændringer med hensyn til husdyrbrug i industriel målestok baseret på storkreaturenheder (SK)⁽⁹⁾. Den forventer en sundhedsmæssig gevinst på 5,5 mia. EUR om året med et omkostningsskøn for overholdelse på ca. 265 mio. EUR.

4.5.2. De vigtigste ændringer vedrører godkendelsesreglerne, hvor der foreslås et mindre omfattende godkendelses-system i et nyt kapitel VIa. For EØSU er det ikke indlysende, hvordan forureningsreduktionen skal opnået alene gennem en udvidelse af anvendelsesområdet. De foranstaltninger, der skal gennemføres ved hjælp af »driftsregler« (artikel 70i), er endnu ikke fastlagt og vil blive udstukket inden for rammerne af en delegeret retsakt fra Kommissionen, idet fristen for overholdelse er 2030.

4.5.3. Civilsamfundets største bekymringer vedrører medlemsstaternes mulighed for at anvende et registreringsystem, der er uforeneligt med fastsættelsen af krav i godkendelsesprocedurerne fra sag til sag (f.eks. recipientmiljøets status, navnlig for så vidt angår nitrater og gødningsspredning). Det vil udgøre et tilbageskridt for de aktiviteter, der i øjeblikket reguleres i afsnit 6.6 i direktivet om industrielle emissioner (svin og fjerkræ). Der mangler en enkel forbindelse til behovet for at overholde miljøkvalitetsnormerne og jordens modtagekapacitet. Forureningen fra akvakultur bør også medtages. Endelig anvendes der væge formuleringer i kapitlet (artikel 70f) med hensyn til problemernes betydning.

4.5.4. De berørte repræsentative organisationers holdning er som følger: det er for tidligt at medtage kvægavl. Emissionsværdierne for spredning af gødning kan ikke måles korrekt, men anslås ud fra typen af tilføjet foder. Selv anslåede værdier viser en spredning på mere end +/- 100 % omkring gennemsnittet. Dette er endnu mere usikkert i græsning-baseret husdyrbrug, hvor emissionerne er spredt. Det Fælles Forskningscenter har ikke foretaget nogen analytiske undersøgelser og har heller ikke planer herom. Driftslederne mangler viden om og kapacitet til at indsamle, tilvejebringe og rapportere om denne form for data.

4.5.5. Formålet med direktivet om industrielle emissioner er et generelt højt miljøbeskyttelsesniveau for store industrielle anlæg. Kommissionens forslag betyder, at bedrifter nu allerede fra en dyrebestand på 150 storkreaturenheder (som en »tærskel«) er omfattet af bestemmelserne i direktivet om industrielle emissioner, uanset hvilken opdrættsteknologi der anvendes. I praksis betyder dette, at mange familielandbrug således er omfattet af direktivets anvendelsesområde og derfor bør være underlagt samme ordning som andre store industrianlæg (f.eks. cement- eller stålproduktion). For at sikre, at direktivet gennemføres på en forholdsmæssig og omkostningseffektiv måde, anbefaler EØSU kraftigt, at tærsklen for husdyrbrug hæves på grundlag af en ny passende konsekvensanalyse af avlsteknologierne.

4.5.6. EØSU mener, at indholdet af driftsreglerne (artikel 70i) bør præciseres, navnlig dem, der vil være mest effektive med hensyn til at opfylde de erklærede mål for forureningsforebyggelse, samtidig med at de skal være forholdsmæssige for driftslederne. Der kigges på, om dyrene kun opdrættes i indendørs anlæg på visse tidspunkter af året, og hvilken type foranstaltninger der bør træffes til gødningsforvaltning. EØSU efterlyser yderligere incitamenter til opdrætsbedrifter, der udviser bedste praksis på miljøområdet, navnlig økologisk landbrug og andre landbrugsmetoder, der respekterer dyrevelfærd, og bedrifter til frilandsopdræt, fortrinsvis for lokalt tilpassede, lokale og sjældne racer. Den nye ramme bør fremme bæredygtig praksis og ikke tilskynde til en optimering af intensive husdyropdrætsmetoder, f.eks. med flere foranstaltninger til luftkontrol i sidste led. EMAS-dokumentet fra 2018 om sektorreferencedokumentet om bedste praksis for miljøledelse i landbrugssektoren⁽¹⁰⁾ giver nyttig inspiration til benchmarks for topkvalitet, der kan tjene som et nyttigt grundlag for fastlæggelsen af sådanne standarder.

⁽⁹⁾ SK-faktorerne er baseret på bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2018/813 af 14. maj 2018 om sektorreferencedokumentet om bedste praksis for miljøledelse, sektorspecifikke miljøpræstationsindikatorer og benchmarks for højeste kvalitet for landbrugssektoren, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (EUT L 145 af 8.6.2018, s. 1), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:32018D0813>.

4.5.7. Akvakultur er et komplekst økosystem, der ud over at udlede emissioner også skaber synergieffekter til gavn for miljøet: mikroklima, temperaturstyring, luftkvalitet, vandhusstande, kulstofopsamling, biodiversitet osv., hvorfor emissioner ikke kan vurderes isoleret. Der findes ikke nogen detaljeret analytisk undersøgelse udarbejdet af Det Fælles Forskningscenter, end ikke på listen over BAT-referencedokumenter. Der er behov for en meget nøjagtig definition af BAT-versioner i lyset af det store antal eksisterende teknologier, hvoraf nogle er nettoklimaneutrale.

Mineralminedrift

4.5.8. Kommissionen foreslår at medtage visse former for udvinding af mineraler og metaller i direktivets anvendelsesområde. EØSU støtter dette, da det kan få betydelig indvirkning på miljøet, fremme en økologisk forsvarlig udforskning af ressourcerne, som skal udvindes på den mest effektive måde, hvilket vil øge offentlighedens accept. Efterspørgslen efter kritiske mineraler forventes at vokse stærkt i EU, hvilket øger presset for nye mineaktiviteter. I de fleste tilfælde reguleres disse aktiviteter allerede på nationalt plan, og en EU-tilgang vil kunne fremme lige konkurrencevilkår.

Medtagelse af fremstilling af GWh-batterier

4.5.9. Kommissionen foreslår at medtage fremstilling af lithium-ion-batterier og montering af battericeller/batteripakker med en produktionskapacitet på over 3,5 GWh om året i anvendelsesområdet for direktivet om industrielle emissioner. EØSU støtter denne medtagelse som følge af ny viden om de store potentielle virkninger, som disse aktiviteter kan få, navnlig med hensyn til vandforbrug og anvendelsen af farlige metaller. Elektrificeringen af transport og andre anvendelser betyder, at der er tale om en hurtigt voksende sektor. Det er imidlertid uklart, hvorfor det oprindelige forslag om en kapacitetstærskel på 2,5 GWh er blevet sænket i sidste øjeblik.

Deponering

4.5.10. Kommissionen foreslår at skærpe kravene til deponeringsanlæg, og der er således ikke tale om en udvidelse af anvendelsesområdet. Anvendelse af bedste tilgængelige teknik til deponering vil forbedre miljø- og klimapåvirkningerne fra deponering, navnlig i forbindelse med forebyggelse og opsamling af methanemissioner. Deponeringsdirektivet⁽¹⁾ stammer fra 1999, og i modsætning til, hvad der står i direktivet, findes der ikke nogen BAT-standarder for deponering. Det angives også udtrykkeligt, at biologisk behandling omfatter anaerobe behandlingsaktiviteter (afsnit 5.3). EØSU støtter udtrykkeligt begge mål.

5. Generelle bemærkninger (revision af E-PRTR)

5.1. Registre over udledning og overførsel af forureningsstoffer (PRTR'er) skal opfylde mindst tre indbyrdes forbundne mål, jf. artikel 1 i PRTR-protokollen (se punkt 1.19).

5.2. EØSU mener, at moderne og brugervenlige integrerede dataportaler er nøglen til at sikre fremskridt med hensyn til forebyggelse af forurening og offentlig ansvarlighed. Selv om EØSU bifalder visse af de nye bestemmelser, såsom systematisk rapportering om input (forbrug, materialer, påvirkninger fra forsyningskæden), indarbejdelse af oplysninger i en kontekst, rapportering om diffuse emissioner, maksimal brugervenlighed og integration af forskellige rapporteringsstrømme, har udvalget alvorlige betænkeligheder med hensyn til de mere specifikke krav, dvs. hvordan man muliggør benchmarking og fremme af overholdelse.

6. Særlige bemærkninger (revision af E-PRTR)

6.1. EØSU finder det ikke hensigtsmæssigt at udskyde opførelsen af problematiske forurenende stoffer på listen.

6.2. Udvalget mener, at borgerne har en legitim interesse i at modtage nyttige oplysninger om produkters miljøaftryk.

6.3. Kommissionen erklærer, at målet er at »opfange mindst 90 % af udledningen af hvert forurenende stof til luft, vand og jord (...), herunder tærskler på nul for stoffer, der udgør en særlig stor fare for miljøet eller menneskers sundhed«, og dette mål hilses velkommen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EUT L 182 af 16.7.1999, s. 1), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A31999L0031>.

6.4. Opretholdelse af rapporteringstærsklerne vil øge den administrative byrde for de kompetente myndigheder. Hvis der findes overvågningsdata, bør de anvendes og således rapporteres. På baggrund af ovenstående er EØSU uenig i rapporteringstærsklerne.

6.5. EØSU mener, at effektiviteten af rapporteringen kan forbedres. Driftslederne bør kunne rapportere overvågningsdataene direkte til miljøagenturets portal. De fleste af disse er baseret på systemer til kontinuerlig overvågning af emissioner. I mange EU-lande, men også i Kina og USA, gøres rådata fra den kontinuerlige overvågning af emissioner direkte offentligt tilgængelige i realtid (eller inden for en måned) i den centraliserede database. Miljøagenturet tilbyder endnu ikke denne funktion. EØSU mener, at de kompetente myndigheder — hvis man giver driftslederne mulighed for at foretage en direkte fjernrapportering til miljøagenturet — ville slippe af med en del af deres administrative byrde og byrde i forbindelse med vurderingen af overholdelse, samtidig med at forskellige slutbrugere vil få mere tidsmæssigt effektiv adgang til oplysninger. Den kompetente myndighed ville bevare ansvaret for validering og håndhævelse i kraft af særlige adgangsbrettigheder. Datainput kan markeres med deres status (indtil og efter validering).

Bruxelles, den 14. juli 2022.

Christa SCHWENG
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
